

جیده‌ذگی ههدار و ورچنده سوور

ههندرين

دایراین له و دنیایه‌ی ده‌میک بوو
به زمانی سیبیه‌ره کان ده‌یانلیستیته‌وه و
فوویان له ئیسکه کانت ده‌کرد،
چرا کوبره‌کانیش خوا بیون، به ئه لف و بای گوناهه کان ده‌سووتان.
روپشتنه و ههتا کوتایی ریگاکان، له‌سهر په‌یزه‌ی ئاسمان و
پردی یاده بی کوتاییه کان بؤ‌گه‌رد دون هنانامان ده‌برد،
دیمان به‌سهر ده‌فتنه‌ی جه‌نگه‌لدا پاییز به رووی نورانیه‌وه
چه‌ماوه‌ته‌وه، کووکوختیه به‌رژووه‌کانیش گوش‌گیر
ئایه‌تی تیشك ده‌خونینه‌وه.
لیگه‌ری با ئهم رووباره بی ولاته‌ش، وەک منی قه‌رجی شوین هه‌لگرو
قوربانی ده‌ست ره‌فی کانه خیراکانی خوش‌ویستی،
سکالا په‌رشبووه‌کانت بکیتیه‌وه.
بؤ‌ئه و چاوه‌روانکاره گوی رادیرن، که له‌بهردهم کات ده‌پارایه‌وه و
نهینیه‌کانیشی پی ده‌مبه‌ست نه‌ده‌کرا.

ده‌با هه‌موو ناوزه‌دکراوه کان ئاسایی نه‌بن، وەک ناچاری
ماوه‌ی وەرزه جوانه مه‌رگ و دزایه‌تی ژیان و مه‌رگ و میزه‌ووی مله‌ووو.
ئهم بیونه‌ش فه‌نای یاده‌وه‌ریبه‌که، چه‌شنی سه‌فه‌ری که‌شتبی
سه‌ردوکه‌کانی دایک که به نیو سه‌رمه‌ستی قه‌ده‌ره کانی عه‌ده‌مدا
به دواى سوچاغی مه‌تله‌کان، ده‌مبات بؤ‌دووریه‌کی ره‌ها.

-تو ئاساش هه‌ناری سه‌ر میزی ئهم ژووره‌ش، هیمامی هاوده‌می
خه‌ونیکه، بیده‌نگ سوور ده‌بی له ورینیه‌کی ته‌نیادا.
بی نه‌وه‌ی بمه‌وه‌ی له شله‌زانی هه‌نگاوه کان وتم:
ئهم که‌ژه‌ش وئنیه‌ی تو:

جوانیکی خوله‌میشییه!
بایه‌که ئیره‌یی خوی پی نه‌گیرا، هات و ره‌نگه خوله‌میشییه‌که‌ی
له رووخسارتدا پهرت کردو نیوانمانی دور خسته‌وه.
راماین!

پرسیاری خهون له‌سهر گه‌للا پیره‌کان، وەک مندال سیمامی گومانبوو.
زینتیت پیکه‌نی و ئه‌و تالله مووه لاسارانه‌ت له ده‌ست بایه‌که ده‌ره‌تینا
که به دواى خویدا راده‌کیشا.
نه‌کا له نیوان مه‌زه‌نده کانی مندا، دوودلیت راز بگری.
- که لیوه‌کانت کرۆزت، هه‌ستت به شکانی

و
ش
ه
کرد؟

مانگی هه‌بوانی ته‌مه‌که چاوی ده‌سپرییه‌وه
له‌شی دره‌خته رووت‌هه کان، مراوییه بیدارو بالنده سه‌رگه‌رداهه کان
له قه‌راغ ده‌رباچه‌که خویان به بیزه‌وه‌ریبه‌کان گه‌رم ده‌کرده‌وه

ئاخۇ لە ناو گۇرانە ناوهكەن خۇت دەبىنى،
يا بىينىنى ئىمە گۇرانەكەن ناكاۋ بۇو؟

ھەموو ئاھەنگەكەن لە ناكۆكى من و تۆوه دەچىدرىن و
ئەقىندارىش، لە دايىكۈونەوهى پەرىشانىيەكە كە تا ئەپەرى نائاگايى،
ھەرۇھى ھەراسانبۇونى شەو بە دلەكوتەئى سەستىرەيەك.
ئەو كاتەئى شەيتان شەرەنگىزەكەن ھەلدەكالىنى،
فرىشتە دوورووه كانىش لەسەر گەرمى بىن مانايى پاكىزەدا
دابەشكەرنى يەقىن فەراموش دەكەن....

تۆش لە ناو گىزەنى سەرابدا لە باران تەرتى.

ئاوا رۆيىتى و دەمزانى رۆزى دادى بە شىپىزەبەكى شاراوه
پالنۇكەت دەپۆشى و لە ياد دەكەي مەمكەكانت بە ئاۋىنە كە پېشاندەى.
دەپۇيو روح بەدەم باڭىكى نادىار، بالى بىرەوهرىيەك گومپاى دەكا،
ذلىش باۋىشىكە لە ژىرى ھەورىكى بىن ھەنگاۋ.
دەستى ناو گىرفان و پەرى نامەيەكى كۆن و سەعاته لە خەو ماوهكە،
رۆشنايىيە شەرمەنە كانى خۆرىش لەسەر پىستى ساردا ھەلکورماو،
ئەو شەقامە دەگىرىيە بەر، خۇت لە ناو گۆمە ئاوهكەن دەبىنى،
دىسان لە يادت دەچى سلاؤ لەو كورسييە كەنەتانە بىھىت،
كە دەناسن
دەرەوە درەنگ، ناوهو درەنگ و
-----> ئەپىش كۆتايى
-----> ئېرە نىيە،
----->
درەنگ.

بىھۇودە راوهستاي و لە خۇرامانت بە نىگاى من،
خودايەك لەسەر ئەستانە دەرگايەكى بىن ژۇور چراي داھاتوویەكى
كۆر خاموش دەكا.

خەونى پرسىيار لەسەر گەللا پىرەكەن مەنداڭلىرو
لە چاوهەرانى هانايى گەردۇون و پەيىزە ئاسمان،
لە كۆتايى رېڭاۋ يىدەكەن،
پايزەي روو نۇورانى و كوكۇختىيە بەرۇزۇوه كان و
خۇنۇندەوهى ئايەتى تىشك.
وھ ئەقىن، ھەنارى سەر مىزى ئەم ژۇورەش
بىّدەنگ سوور دەبى، لە ورىنەيەكى تەنيدا!